

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Strona pozwana: Volkswagen Financial Services (UK) Ltd

Sentencja

Artykuł 168 i art. 173 ust. 2 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że po pierwsze, nawet jeżeli koszty ogólne związane z transakcjami leasingu majątku ruchomego, takie jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, są odzwierciedlone nie w kwocie należnej od klienta z tytułu udostępnienia danego towaru, tj. w części transakcji podlegającej opodatkowaniu, lecz w kwocie z tytułu odsetek należnych w ramach części „finansowanie” transakcji, tj. w części zwolnionej z podatku, to rzeczony koszt ogólny powinny być jednak uważane dla celów VAT za element składowy ceny udostępnienia towaru, a po drugie, państwa członkowskie nie mogą stosować metody przydziału, która nie uwzględnia wartości początkowej danego towaru w chwili jego dostawy, w sytuacji gdy nie może ona zapewnić podziału dokładniejszego niż wynikający z zastosowania kryterium podziału według wielkości obrotów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 178 z 6.6.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 października 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court – Irlandia) – Volkmar Klohn / An Bord Pleanála

(Sprawa C-167/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Środowisko naturalne – Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia na środowisko naturalne – Prawo do wniesienia skargi na decyzję o wydaniu zezwolenia – Wymóg postępowania niedyskryminacyjnego ze względu na koszty – Pojęcie – Stosowanie w czasie – Bezpośrednia skuteczność – Wpływ na krajowe orzeczenie ustalające koszty, które się uprawomocniło)

(2018/C 455/17)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Volkmar Klohn

Druga strona postępowania: An Bord Pleanála

przy udziale: Sligo County Council, Maloney and Matthews Animal Collections Ltd

Sentencja

1) Artykuł 10a akapit piąty dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmienionej dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r., należy interpretować w ten sposób, że przewidziany w nim wymóg, zgodnie z którym pewne postępowania sądowe w sprawach dotyczących środowiska nie powinny być zbyt drogie, nie ma skutku bezpośredniego. W przypadku niedokonania transpozycji tego artykułu przez państwo członkowskie sądy krajowe tego państwa są jednak zobowiązane, z chwilą upływu terminu przewidzianego na transpozycję rzeczony artykułu, do dokonywania wykładni prawa krajowego – tak dalece jak jest to możliwe – w taki sposób, aby jednostki nie zostały pozbawione możliwości wszczęcia lub kontynuowania postępowań ze skargi do sądu objętej zakresem stosowania tego przepisu ze względu na mogące wynikać z tego faktu obciążenie finansowe.

- 2) Artykuł 10a akapit piąty dyrektywy 85/337, zmienionej dyrektywą 2003/35, należy interpretować w ten sposób, że na sądach państwa członkowskiego spoczywa obowiązek dokonania wykładni zgodnej z prawem Unii, gdy rozstrzygają one o podziale kosztów w postępowaniach sądowych, które toczyły się w chwili upływu terminu transpozycji przewidzianego w rzeczonym art. 10a akapit piąty wymogu, zgodnie z którym pewne postępowania sądowe w sprawach dotyczących środowiska nie powinny być zbyt drogie, bez względu na moment, w którym owe koszty zostały poniesione w toku odnośnego postępowania.
- 3) Artykuł 10a akapit piąty dyrektywy 85/337, zmienionej dyrektywą 2003/35, należy interpretować w ten sposób, że w sporze takim jak spór w postępowaniu głównym na sądzie krajowym orzekającym w przedmiocie kwoty kosztów postępowania spoczywa obowiązek dokonania wykładni zgodnej z prawem Unii w zakresie, w jakim powaga rzeczy osądzonej orzeczenia w sprawie podziału kosztów, które uprawomocniło się, nie stoi temu na przeszkodzie, co powinien sprawdzić sąd odsyłający.

(¹) Dz.U. C 178 z 6.6.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 października 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria di primo grado di Bolzano – Włochy) – Rotho Blaas Srl / Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Sprawa C-207/17) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka handlowa – Ostateczne cło antydumpingowe na niektóre produkty pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej – Cło antydumpingowe, którego niezgodność z układem ogólnym w sprawie taryf celnych i handlu została stwierdzona przez organ ds. rozstrzygania sporów Światowej Organizacji Handlu (WTO)]

(2018/C 455/18)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione tributaria di primo grado di Bolzano

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Rotho Blaas Srl

Druga strona postępowania: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Sentencja

Ocena pytania pierwszego nie ujawniła żadnego elementu, który mógłby wpłynąć na ważność rozporządzenia Rady (WE) nr 91/2009 z dnia 26 stycznia 2009 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 924/2012 z dnia 4 października 2012 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 91/2009 lub rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/519 z dnia 26 marca 2015 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji, w następstwie przeglądu wygaśnięcia przeprowadzonego na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009.

(¹) Dz.U. C 277 z 21.8.2017.